

Lesson 10 – Mizmor 24: Returning the Aron Ceremony

Goal:

To reinforce goal of previous lesson concerning the centrality of ethics in Judaism.
To understand how the setting of a Mizmor, where and when it was recited, helps us explain its structure.

Activity:

1. This Mizmor was said by the Leviim on Sundays, just as we do in the Tefillah. The source of this is from the Mishnah:

משנה מסכת תמיד פרק ז

השיר שהיו הלויים אומרים במקדש ביום הראשון היו אומרים לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה בשני היו אומרים גדול ה' ומהולל מאד בעיר אלהינו הר קדשו בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט ברביעי היו אומרים אל נקמות ה' אל נקמות הופיע וגוי בחמישי היו אומרים הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב בששי היו אומרים ה' מלך גאות לבש וגוי בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת מזמור שיר לעתיד לבא ליום שכולו שבת מנוחה לחיי העולמים :

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף לא עמוד א

תניא, רבי יהודה אומר משום רבי עקיבא: בראשון מה היו אומרים - (תהלים כד) לה' הארץ ומלואה, על שם שקנה והקנה ושליט בעולמו.

The Gemara explains that it is appropriate on the first day of the week, which marks the beginning of creation to recite this Mizmor which opens with a declaration that Hashem owns and rules the world.

2. Structure

Skim the Mizmor and break it down into sections.

1-2	God's creation and ownership of the world.
3-6	Ethical standards for entering Hashem's sanctuary.
7-10	Hashem's entrance into the gates.

What do these three sections have to do with each other? See what students come up with, but don't explain fully until Mizmor is studied Pasuk by Pasuk.

3. Textual Notes

(א) לְדָוֶד מִזְמוֹר

לִידְוֹד הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וַיֹּשְׁבֵי בָּהּ :

Notice rhyme. Notice parallelism, תבל=הארץ, יושבי בה=ומלואה, ארץ means all of the land, while תבל, a rarer noun, may refer to only the inhabited parts of the land. מלואה points to everything on earth while יושבי בה refers only to people and perhaps animals who dwell on land. This is an example of intensification by going from general to specific.

(ב) כִּי הוּא עַל יַמִּים יִסְדָּהּ וְעַל נְהַרֹת יִכּוֹנְנָהּ :

The rhyme scheme is continued here. We also find parallelism, ועל נהרות=על ימים, יכוננה=יסדה. In both this and the previous verse, the subject Hashem is only mentioned in the first half and carried over to the second half as well. The first Pasuk which mentions land complements the second Pasuk which mentions the sea. Hashem rules over land, sea, and all that is in it.

(ג) מִי יַעֲלֶה בָּהֶר יְדָוֶד וּמִי יָקוּם בְּמִקּוֹם קְדָשׁוֹ :

We now shift to ask a question similar to that in Mizmor 15. We find parallelism, ומי=מי, במקום קדשו=בהר ידוד, יקום=יעלה. His holy place, referring to the Bet Mikdash, is more specific than Hashem's mountain.

(ד) נְקִי כַפַּיִם וְבַר לֵבָב
אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לַשְׁוֹא "נִפְשִׁי" וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה :

Four character traits are mentioned. The first two form a pair – both are two words long and have similar meaning. נקי (clean) = בר (pure), לבב=כפיים both are body parts. His thoughts (the heart was believed to be the center of thought and feeling) and actions are both good. The last two also form a semantic pair about not swearing falsely. The last phrase goes a step further than the previous one since swearing in order to deceive someone, למרמה, is worse than a false oath, לשוא, which may be harmless to others. Notice the alliteration of ש (perhaps to hint to the sound of a sly snake). The Pasuk quotes the person swearing who says “by my life...” Other manuscripts read נפשו which can refer to people swearing by Hashem's life.

(ה) יִשְׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְדֹנָד וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ :

Parallelism: מצדקה=ברכה. The person with these good traits receives blessing from Hashem. The second phrase intensifies the first using the rarer צדקה in the sense of reward or success and referring to Hashem in the more poetic form, “God of my salvation.”

(ו) זֶה דֹּר דֹּרְשֵׁיו מִבְּקָשֵׁי פְּנֵיךְ יַעֲקֹב סֵלָה :

Now the congregation of people wishing to enter respond, “This is the generation of those who seek Him, those who seek Your face, [our name is] Jacob.” Notice alliteration in דור דרשיו. *How does this answer respond to the requirements listed by the gatekeepers?* The congregation cannot say that they fulfill these requirements perfectly since all humans are imperfect. However, he explains that they are sincerely trying to seek the way of Hashem and would like to enjoy in His presence. Selah is a paragraph break indicating a new subject.

(ז) שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פְתָחֵי עוֹלָם וְיִבֹּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :

Now the congregants request of the gates to raise their heads for the eternal doors to be uplifted so that the King of glory can enter. *Who is the King of glory?* Obviously, Hashem. *But why is Hashem entering with them? Doesn't he dwell in the Beit haMikdash already?* The entrance of Hashem can refer to the Aron which contain the Luchot being carried into the Beit haMikdash. David brought the Aron to Jerusalem (2 Sam 6:12-15), Shelomoh brought it into the newly built Bet haMikdash (1 Kings 8:1-11), and it was often taken out during wartime and then brought back when the war was over (See Bemidbar 10:35-36 and 1 Sam 4:3-7) . Notice the step up parallelism between each of the three cola in this Pasuk. in שאו becomes in הנשאו בנין קל becomes בנין התפעל. שערם becomes the more grand פתחי עולם. The last colon finally gives the purpose why the gates must open and enlarge – so that the glorious King may enter.

(ח) מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְדֹנָד עֲזוֹ וְגִבּוֹר יְדֹנָד גִּבּוֹר מִלְחָמָה :

The gatekeepers then ask, “Who is the King of Glory?” The congregation responds that it is Hashem who is mighty and valiant, Hashem who is valiant in battle. The third colon picks up on one word from the second, גבור, and expands it by repeating it and adding another word. The reference to battle here tells us that this Mizmor was likely used when returning the Aron from the battlefield.

(ט) שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְיִבֹּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וְשָׂאוּ פְתָחֵי עוֹלָם וְיִבֹּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :

As part of this elaborate ceremony, the congregants repeat their request of the gatekeepers.

(י) מי הוא זה מלך הכבוד ידנד צבאות הוא מלך הכבוד סלה :

The gatekeepers again ask them to identify and describe the King. Now they respond even more directly that it is the God of the hosts (of armies, of angels) who is the holy king.

5. Summary & Unity of Mizmor

All three parts of this Mizmor can be explained as part of a ceremony taking place at the entrance to the Bet Mikdash as the army returning from the battlefield brings that Aron back to its place. The opening two Pesukim could be recited by the Leviim to declare that Hashem owns the world, and certainly rules over the Beit haMikdash and therefore one must ask permission before entering. In the second section, the returning army inquires about the requirements for entrance, the Leviim respond, and the congregants once again reaffirm their intention to enter and seek Hashem. In the final section, they request that the gates open for the Aron. The Leviim ask who is the king in order to provoke an elaborate ceremony in which Hashem's might and greatness are celebrated.

6. Performance

Have three students stand at the head of the class to represent the Leviim gatekeepers. The rest of the class will represent the congregation coming back from the battle with the Aron. Have each group recite their appropriate part of the Mizmor as delineated in the handout.

<u>Performance of Mizmor 24</u>		
תביל וישבי בה :	לידנד הארץ ומלואה ועל נהרות יכוננה :	(א) לדנד מזמור (ב) כי הוא על גמים יסדה
	ומי יקום במקום קדשו? ובר לבב ולא נשבע למרמה :	(ג) מי יעלה בהר ידנד (ד) יקי כפים אשר לא נשא לשוא נפשי
	ויצדקה מאלהי ישעו :	(ה) ישא ברכה מאת ידנד
ויבוא מלך הכבוד :	מבקשי פניך יעקב סלה : והנשאו פתחי עולם	(ו) זה דור <דרשו> דרשיו (ז) שואו שערים ראשיכם (ח) מי זה מלך הכבוד?
ויבא מלך הכבוד :	ידנד גבור מלחמה : ושואו פתחי עולם	(ט) ידנד עזוז וגבור שואו שערים ראשיכם (י) מי הוא זה מלך הכבוד?
	ידנד צבאות הוא מלך הכבוד סלה :	(י) מי הוא זה מלך הכבוד הקהל

[L10 - Performance - Source Sheet.doc](#)

This Mizmor is recited by Sepharadim on Rosh haShanah at the end of the Tefillah. Each of the three sections is related to Rosh haShanah. The first part on creation related to Rosh haShanah as the day the world was created. The second part on judging the character traits of those who wish to enter reflects Rosh haShanah as Yom haDin. The last Pesukim which declare God as king are included in the מלכויות section of Mussaf on Rosh haShanah.

Further Discussion:

In Mizmorim 15 & 24 we saw that ethical laws are emphasized above ritual laws as requirements for coming to the Beit haMikdash. The reason why only לחבירו בין אדם Mizvot are emphasized in each of these Mizmorim may be related to a common theme throughout Nach. The Neviim again and again speak out against people who cheat, lie, and commit evil all year long and then bring a fancy sacrifice and think everything is alright. They explain that Hashem does not need sacrifices and all and detests such meaningless rituals. Rather, Hashem wants people to pray sincerely and do justice and righteousness. The following sources are just a few examples.

Sacrifices Vs. Ethics

עמוס פרק ה

(כא) שְׁנֵאתִי מֵאֲסֹתֵי חֲגִיכֶם וְלֹא אֲרִיחַ בְּעֶצְרֹתֵיכֶם:
 (כב) כִּי אִם תַּעֲלוּ לִי עֹלוֹת וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא אֲרַצֶּה וְשָׁלֵם מְרִיאֵיכֶם לֹא אֲבִיט:
 (כג) הֲסֹר מֵעֲלֵי הַמּוֹן שְׂרִיד וְזִמְרַת נְבִלִיד לֹא אֲשַׁמֵּעַ:
 (כד) וְיָגַל בַּמַּיִם מִשְׁפֹּט וַיִּצְדֹּקָה כְּנַחַל אֵיתָן:
 (כה) הַזְּבָחִים וּמִנְחָה הַגִּשְׁתֶּם לִי בַמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל:

הושע פרק ו פסוק ו

כִּי חֲסֵד חִפְצָתִי וְלֹא זָבַח וְדַעַת אֱלֹהִים מַעֲלוֹת:

ישעיהו פרק א

(יא) לְמָה לִּי רֹב זְבָחֵיכֶם יֹאמֵר יְדֹד שְׁבַעֲתֵי עֹלוֹת אֵילִים וְחֻלֵּב מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וְכִבְשִׂים וְעֲתוּדִים לֹא חִפְצָתִי:
 (יב) כִּי תִבְאֹו לְרֵאוֹת פָּנָי מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם רְמֹס חֲצָרֵי :
 (יג) לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחַת שְׁוֹא קִטְרֹת תוֹעֵבָה הִיא לִי חֲדָשׁ וְשִׁבְתָּ קִרְא מִקְרָא לֹא אוֹכַל אֲנִי וְנִעְצָרָה :
 (יד) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאתִי נִפְשֵׁי הָיוּ עָלַי לְטָרַח נְלֵאִיתִי נְשֵׂא :
 (טו) וּבְפִרְשֵׁיכֶם כְּפִיכֶם אֲעֲלִים עֵינֵי מִכֶּם גַּם כִּי תִרְבוּ תִפְלֹה אֵינֶנִּי שְׁמַע יְדִיכֶם דְּמַיִם מְלֹאוּ :
 (טז) רַחֲצוּ הַזְּכוֹ הַסִּירוּ רֵעַ מֵעַלְלֵיכֶם מִנְגִּד עֵינֵי חֲדָלוּ הַרְעוּ :
 (יז) לְמַדּוּ הֵיטֵב דַּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אֲשֶׁרוֹ חֲמוּץ שִׁפְטוֹ יִתּוֹם רִיבוֹ אֲלֻמְנָה :

תהלים פרק נ

(ח) לֹא עַל זְבָחִיךָ אוֹכִיחַךְ וְעוֹלֹתֶיךָ לִנְגֹדֵי תַמִּיד :
 (ט) לֹא אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָּר מִמִּכְלֵאֲתֶיךָ עֲתוּדִים :
 (י) כִּי לִי כָל חֵיתוֹ יַעַר בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי אֶלְף :
 (יא) יְדַעְתִּי כָּל עוֹף הָרִים וְזִיו שְׂדֵי עַמְדֵי :
 (יב) אִם אֲרַעֵב לֹא אֹמַר לְךָ כִּי לִי תִיבַל וּמִלֵּאָה :
 (יג) הַאוֹכֵל בֶּשֶׂר אֲבִירִים וְדָם עֲתוּדִים אֲשֶׁתָּה :
 (יד) זָבַח לֵאלֹהִים תוֹדָה וְשָׁלֵם לְעֹלִיוֹן נְדָרֶיךָ :
 (טו) וּקְרָאֵנִי בְּיוֹם צָרָה אֲחַלֶּצֶךָ וְתִכְבְּדֵנִי :
 (טז) וְלִרְשָׁע אֹמַר אֱלֹהִים מַה לְךָ לְסַפֵּר חֲקֵי וּתְשֵׂא בְרִיתִי עָלַי פִּיךָ :
 (יז) וְאַתָּה שְׁנֵאתָ מוֹסֵר וּתְשַׁלַּךְ דְּבָרֵי אַחֲרֶיךָ :
 (יח) אִם רָאִיתָ גִּבּוֹ וּתְרַץ עִמּוֹ וְעַם מִנְאֻפִּים חֲלָקְךָ :
 (יט) פִּיךָ שִׁלַּחַת בְּרַעַה וּלְשׁוֹנְךָ תִצְמִיד מִרְמָה :
 (כ) תִּשָּׁב בְּאַחֲרֶיךָ תִדְבֹר בְּבֹן אִמְךָ תִתֵּן דָּפִי :

[L10 - Sacrifices Vs Ethics - Source Sheet.doc](#)

Mizmorim 15 and 24 tell the visitors to the Bet haMikdash, who often come with animals to sacrifice, that they are only welcome to seek Hashem if they are upstanding in their moral activity towards their fellow human beings. Can you think of any modern applications of this message?

Bibliography:

Sarna, Nahum. *On the Book of Psalms*, pp. 121-135.